

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 3. oktober 2007
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-150-0341
Dok.: JBH40326

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 91, som Folketingets Retsudvalg (Alm. del) har stillet til justitsministeren den 23. november 2006.

Lene Espersen

/

Barbara Bertelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 91 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for konsekvenserne ved implementeringen af direktivet om logning af data for Irland?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmål indhentet følgende udtalelse fra de irske myndigheder, hvortil der henvises:

”Irland gennemførte oprindeligt lagring af data i relation til telefoni i april 2002, da ministeren for offentlige anliggender - efter anmodning fra justitsministeren - udstedte retningslinjer til udbydere af telekommunikationstjenester, hvorefter disse blev forpligtet til at lagre data i mindst tre år.

Formålet med disse retningslinjer var at være en midlertidig foranstaltning, der lukkede hullet mellem implementeringen i irsk ret af EU-direktivet om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (telekommunikationsdirektivet) og gennemførelse af primær lovgivning om lagring af data.

Forslaget til primær lovgivning blev godkendt af regeringen den 20. marts 2002. Efter telekommunikationsdirektivet begrænses udbydere til at lagre data i en betydelig kortere periode end tre år. Som følge af en omfattende konsultationsproces med interesserede parter og offentliggørelsen af et udkast til en EU-rammeafgørelse om lagring af data under det irske formandskab, blev den planlagte lovgivning imidlertid aldrig offentliggjort.

Den 4. januar 2005 udstedte den irske kommissær for databeskyttelse påbud til de udbydere af telekommunikation, der havde modtaget de ministerielle retningslinjer fra april 2002, om at udbyderne med virkning fra 1. maj 2005 blev forpligtede til at slette data, der er mere end seks måneder gamle.

Kommissæren, som er uafhængig i udførelsen af sine funktioner, var af den opfattelse, at de midlertidige retningslinjer fra april 2002 var i kraft for længe, og at det var på tide at erstatte dem med primær lovgivning. Hvis der ikke blev taget skridt i den modsatte retning, ville dette initiativ fra kommissæren for databeskyttelse – såfremt telekommunikationsselskaberne accepterede påbudets gyldighed – således alvorligt underminere politiets mulighed for at efterforske kriminel aktivitet, herunder terrorisme, og beskytte statens sikkerhed.

I sagen Rigsadvokaten mod Murphy stadfæstede kriminalappellretten i sin afgørelse af 21. januar 2005 lovligheden af telekommunikationsdata som bevis. Kammeradvokaten bemærkede i sin kommentar til denne afgørelse, at uanset dommen, som kriminalappellretten havde afsagt, var det stadig nødvendigt at vedtage ny primær lovgivning, hvorefter der krævedes lagring af data fra telekommunikationsselskaber. Kammeradvokaten meddelte ligeledes, at lovgivningen ville kræve sikkerhedsforanstaltninger mod eventuelt misbrug af de lovmæssige bestemmelser om lagring af data.

I februar 2005 fremsatte justitsministeren herefter en ændring til et lovforslag fra 2002 om strafferetspleje (terrorforbrydelser) - som på det tidspunkt var til behandling i parlamentet - for at tilvejebringe en retlig basis i primær lovgivning for lagring af telekommunikationsdata.

Hvis man ser bort fra Irlands (og Slovakiets) juridiske indsigelse mod logningsdirektivet, er Irland overbevist om, at det vil være muligt at bevare tre-års perioden for lagring af data, når logningsdirektivet bliver implementeret i irsk lov. Dette er dækket af artikel 94, stk. 5.

Irland har endnu ikke implementeret logningsdirektivet. I september 2006 påbegyndte en irsk borgerretsgruppe, Digital Rights Ireland, en retssag mod den irske regering, under hvilken man anfægter nye europæiske og irske love, der kræver masseovervågning. Denne sag verserer for tiden for domstolene.”

Det kan supplerende oplyses, at Justitsministeriet har anmodet de irske myndigheder om at besvare en række opklarende spørgsmål til udtalelsen. Det har imidlertid ikke været muligt for Justitsministeriet at få yderligere oplysninger fra de irske myndigheder.

Justitsministeriet kan i øvrigt oplyse, at logningsdirektivet er et minimumsdirektiv, og det hindrer således ikke de enkelte EU-lande i at stille yderligere krav til opbevaring af teletrafikdata, end hvad der følger af direktivet.